

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6108/2559

บริษัทศรีวรรณเพลส จำกัด โจทก์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 1 ผิดสัญญา เนื่องจากจำเลยที่ 1 ขายทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลายไม่ตรงตามประกาศขายทอดตลาด จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิริบมัดจำ ขอให้ศาลมีคำสั่งคืนเงินมัดจำแก่โจทก์นั้น แม้โจทก์นำคดีมาฟ้องที่ศาลล้มละลายกลางอันเป็นศาลที่มีเขตอำนาจแล้วก็ตาม แต่ประเด็นที่โจทก์ฟ้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคำสั่งตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายของลูกหนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาวางเงินและไม่คืนเงินมัดจำแก่โจทก์ตามที่โจทก์มีหนังสือแจ้งไปนั้น หากโจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้บุคคลล้มละลาย เจ้าหนี้หรือบุคคลใดที่ได้รับความเสียหายโดยกระทำหรือวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการกระทำหรือคำวินิจฉัยนั้น ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 146 อันเป็นบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว เมื่อโจทก์มิได้ดำเนินการยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลในคดีล้มละลายที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งหรือดำเนินการภายในกำหนดเวลา 14 วัน การที่โจทก์ดำเนินคดีนี้โดยทำเป็นคำฟ้องนั้นถือได้ว่าเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามในระยะเวลาตามมาตรา 146 ถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ฟ้องโจทก์จึงไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองคืนเงินมัดจำ 1,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลล้มละลายกลางพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมเป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในประการแรกว่า ฟ้องโจทก์ชอบหรือไม่ เห็นว่า การที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 1 ผิดสัญญา เนื่องจากจำเลยที่ 1 ขายทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลายไม่ตรงตามประกาศขายทอดตลาด จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิริบมัดจำ ขอให้ศาลมีคำสั่งคืนเงินมัดจำแก่โจทก์นั้น แม้โจทก์นำคดีมาฟ้องที่ศาลล้มละลายกลางอันเป็นศาลที่มีเขตอำนาจแล้วก็ตาม แต่ประเด็นที่โจทก์ฟ้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคำสั่งตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายของลูกหนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาวางเงินและไม่คืนเงินมัดจำแก่โจทก์ตามที่โจทก์มีหนังสือแจ้งไปนั้น หากโจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้บุคคลล้มละลาย เจ้าหนี้หรือบุคคลใดที่ได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลภายในกำหนดเวลา 14 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการกระทำหรือคำวินิจฉัยนั้น ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 146 อันเป็นบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในการ

คัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว เมื่อโจทก์มิได้ดำเนินการยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลในคดีล้มละลายที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งหรือดำเนินการดังกล่าวภายในกำหนดเวลา 14 วัน การที่โจทก์ดำเนินคดีนี้โดยทำเป็นคำฟ้องนั้นถือได้ว่าเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาตามมาตรา 146 ถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ฟ้องโจทก์จึงไม่ชอบ การที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำร้อง ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ในข้ออื่นอีกเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

ทวิศักดิ์ ทองภักดี · ทศนีย์ จันสัจญัย ธรรมเกณท์ · สุทธินันท์ เสียมสกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6108/2559>